

[Sundhedsministeren]

ministeriets godkendelse af de sygehusplaner, der foreligger. Det er for så vidt en gammel sag. Jeg tror, det er 4-5 år siden, at planlægninger i amterne om dette skulle godkendes. Det vil sige, at de aktuelle diskussioner, der også føres nu om sygehusplanlægning, overhovedet ikke er noget, som ministeriet eller Sundhedsstyrelsen har godkendt, men er noget, som foregår på amternes ansvar.

Ellers vil jeg godt sige til afslutning, at det, der må tælle i denne diskussion – det var det, jeg prøvede at gøre noget ud af i mit første svar – er, om vi inden for det sundhedsvæsen, vi har, fra Sundhedsministeriets side og fra Sundhedsstyrelsens side kan få fjernet nogle af de forhindringer for amterne, der er i dag for at kunne opretholde små sygehuse. Det kan være inden for det uddannelsesmæssige system for lægerne eller i nogle retningslinjer, Sundhedsstyrelsen har udsendt. Det må være på den måde, vi kan hjælpe amterne i deres ønske, hvis de måtte have det, om at opretholde små sygehuse. Derfor vil arbejdet gå ud på at få fjernet de barrierer, der i dag er for at opretholde de små sygehuse. Det synes jeg må være det reelle. Det må være det saglige. Der bliver ikke bevaret et eneste lille sygehus ved vedtagelse af en af de to dagsordener, der ligger på bordet her i dag.

(Kort bemærkning).

Pia Dahl (FP):

Må jeg igen stille ministeren det konkrete spørgsmål, om ikke ministeren må være ansvarlig over for Folketingets mening om disse sager?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 7 af Pia Dahl (FP) (se foran)

forkastedes, idet 15 (FP og CD) stemte for, 87 (S, KF, SF, V og RV) imod; 2 (KRF) stemte hverken for eller imod.

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 8 af Tommy Dinesen (SF) (se foran)

forkastedes, idet 28 (SF og FP) stemte for, 74 (S, KF, V, RV, KRF og Bente Juncker (CD)) imod; 1 (CD) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om lægebetjeningen i Grønland.

Af Jette Pors (CD) m.fl.

(Fremsat 1/11 88).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Det er mig ærlig talt lidt af en gåde, hvad der er formålet med dette forslag til folketingsbeslutning.

Hvis vi skal se lidt på, hvad der er sagens indhold, skete der det den 28. september i år, at Det Offentlige Aftalenævn og Lægeforeningen lavede en ny overenskomst for Grønlands læger.

I princippet gælder denne overenskomst for perioden 1. april 1987 til 1. april 1989, men de nye regler i overenskomsten træder først i kraft 1. januar næste år bortset fra en 6 pct.s regulering af den allerede udbetalte løn. Reelt når overenskomsten altså kun at få virkning i 3 måneder. Der skal derfor allerede inden 1. april 1989 forhandles en ny overenskomst. Parterne befinder sig altså i en forhandlingssituation. Jeg må derfor allerede af den grund advare imod, at regeringen måtte blive pålagt inden 15. december at udarbejde en plan for lægebetjeningen i Grønland.

Der har længe og ikke kun i de sidste par år, som forslagsstillerne anfører, været vanskeligheder med at trække kvalificerede læger til Grønland. Det er en kendsgerning, selv om jeg ikke bryder mig om denne generelle konstatering; det kunne lyde, som om der ikke er kvalificerede læger i Grønland, og det er der, men de sidste to års overenskomstsforhandlinger har imidlertid forværret problemerne.

Jeg vil ikke bebrejde lægerne, at de ytrer sig, lad mig sige bramfrit om deres arbejdsvilkår, når de forhandler overenskomst. Det er vel i dag en anerkendt taktik, som ikke kun læger benytter sig af i et forhandlingsspil.